

[Hahn]

beskyldes for at være uansvarligt, og det er uansvarligt ikke at hjælpe de skadelidte ved en naturkatastrofe 100 pct. Jeg er i den situation ordret at kunne gentage, hvad jeg sagde om et lignende forslag til folketingsbeslutning den 21. april 1982.

Spørger man, hvor langt vi er kommet, kan det anføres, at den tidligere trafikminister med forsikringsselskaberne optog de drøftelser, som han ved behandlingen dengang gav løfte om. Forslagsstillerne vil også vide, at den nuværende trafikminister energisk arbejder med sagen, idet han afventer svar fra flere ministerier. Enhver, der kender ministeren, ved, at han ikke sidder med hænderne i skødet. Der hersker næppe tvivl om, at dette beslutningsforslag kunne have ventet, til overvejelserne var tilendebragt. Af de 3 muligheder, ministeren nævnte, vil jeg ligesom socialdemokratiets ordfører, hr. Erenbjerg, foretrække, at ministeriet træder til, så snart behovet kræver det.

Til slut vil jeg tillade mig i tillid til ministeren at gentage min kraftigt understregede slutbemærkning den 21. april 1982:

»Der kan absolut ikke, som ved kystsikringer, være tale om, at de truede selv skal undgælde med så meget som én krone.«

Steffensen (KrF):

Det er allerede fremhævet af mange ordførere, at vi har drøftet et tilsvarende forslag her for et års tid siden – det blev drøftet den 21. april 1982 – og at dette forslag jo faktisk er det samme som det, vi drøfter i dag. Derfor kunne man nøjes med at henvise til det, der blev sagt dengang. Det vil jeg også i princippet gøre, men dog tilføje, at vi er tilfredse med, at ministeren kom med en redegørelse vedrørende det tekniske, der var sket, siden vi drøftede det sidst.

Jeg synes, at det er udmærket, at det radikale venstre har taget problemet op igen. Man kan diskutere, om det skulle vente lidt, men lad det nu ligge. Det er der, og vi synes, at vi må finde en løsning på problemerne. Det forstod vi også var ministerens hensigt. Vi kan derfor tilsige et positivt arbejde i udvalget om, hvordan et sådant lovforslag i givet fald skulle se ud. Vi vil gentage, at det er vigtigt at komme frem til en forsikringsordning, og at folkettingen har pligt til at fri-

holde de skadelidte i sådanne tilfælde, som kan omfattes af katastrofeproblematikken.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg har et spørgsmål til ministeren. Det går på, om ministeren kan forestille sig, hvor stor en naturkatastrofe kan blive, hvis der sker et gennembrud gennem tangerne, de bløde tanger, vi har i Ringkøbing amt. Der er en hel del af beboerne i Holmsland kommune, der forudser, at havet ret snart vil bryde igennem ved Årgab. Det kan også ske oppe ved den nordlige fjord i Ringkøbing amt. I det øjeblik havet bryder igennem nede ved Årgab, vil der ske det, at Vesterhavet ryger ind til Torvet i Ringkøbing, der vil ske det, at Hvide Sande, som ligger på denne sandtange, vil forsvinde i havet, der vil smutte adskillige tusinde sommerhuse, der vil smutte en masse erhvervsvirksomheder og pelsdyrfarme og alle de ting, der ligger dér. For det er klart, at når tangen vest for Ringkøbing Fjord bliver påvirket af havet fra begge sider, vil den få det ligesom de andre revler, den vil blive skyllet væk, den vil forsvinde hele tiden, den vil blive vasket frem og tilbage. Kort sagt: kan ministeren forestille sig, hvad den manglende kystsikring – den kystsikring, som ministeren er så træg at få med til at deltage i – kan koste, hvis f.eks. det meste af Holmsland kommune forsvinder i havet og vi får Vesterhavet til at nå ind på Ringkøbing torv? Hvad vil det koste? Hvor stor en naturkatastrofefond vil der skulle til for at dække sådan en sag?

Janne Normann (RV):

Jeg var meget glad for den gode vilje, der fra alle sider kom til udtryk over for dette, at det er statens opgave at sikre ofre for naturkatastrofer. Der var efter stormfloden den 24. november 1981 – det var midt i valgkampen – bred enighed blandt partierne om, at det er en offentlig opgave at sikre folk i disse tilfælde. Jeg erindrer også med glæde, at ministerens partifælle hr. Nør Christensen i en radioudsendelse gav udtryk for dette.

Derfor hilste vi fra radikal side de konserveres og venstres initiativ i foråret velkommen, men der kom ikke rigtig noget ud af det. Vi fik noget meget oplysende materiale, og det er også en slags resultat, men det, vi nu efterlyser, er handling.